

Sygn. akt XXIII Ga 473/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Gałas

Sędziowie: SO Alicja Dziekańska

SR del. Dorota Bugajna - Sporczyk (spr.)

Protokolant: Agnieszka Małek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 czerwca 2013 r. w Warszawie

sprawy z wniosku "(...)" SP. Z O.O. w W.

o zmianę wpisu

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego (...) w Warszawie

z dnia 30 stycznia 2013 r., sygn. akt: Wa. XIII Ns.Rej-KRS (...)

postanawia:

oddalić apelację.

Sygn akt XXIII Ga 473/13

UZASADNIENIE

Spółka(...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością reprezentowana przez P. M.wniosła o wpis do rejestru zmian w składzie zarządu oraz siedziby spółki wraz z nowym adresem. Z dwuosobowego dotychczas składu zarządu wniosła o wykreślenie danych H. M..

Jako podstawę wpisu wskazała uchwałę zgromadzenia wspólników z dnia 28 czerwca 2012r, na którym to zgromadzeniu uczestniczył jeden wspólnik mający 50 % kapitału w spółce , który podjął uchwałę o odwołaniu z zarządu H. M..

Sąd Rejonowy (...) oddalił wniosek o wpis podnosząc , że zgodnie z par. 17 umowy spółki podjęcie jakiejkolwiek uchwały w spółce wymaga obecności 2/3 kapitału, zatem uchwała nie doszła do skutku. Ponadto , w myśl par. 15 umowy spółki zarząd spółki musi składać się z co najmniej dwóch członków, a reprezentacja spółki jest dwuosobowa.

Jedna osoba (P. M.) nie ma możliwości skutecznie reprezentować spółki.

Odnosnie wpisu zmiany siedziby i adresu, sąd uznał, że brak jest podstaw do wpisu, gdyż nie dokonano w tym zakresie zmiany umowy spółki.

Apelację złożyła spółka reprezentowana przez P. M..

Zarzuca sądowi I instancji niewłaściwą interpretację art. 205 ksh przez niewzięcie pod uwagę, że jeśli zarząd w spółce jest faktycznie zarządem jednoosobowym, to nie może być wymagana reprezentacja dwuosobowa. Zdaniem apelującego, z istoty zarządu wynika, że jeśli liczy on jedną osobę, to może ona skutecznie reprezentować spółkę.

Apelujący podniósł, że Sąd Rejonowy nie wskazał podstawy prawnej na mocy której przyjął, że powzięta uchwała o zmianie zarządu jest nieskuteczna. Zarzucił też naruszenie przepisów art. 241 i 249 ksh i pominięcie przez Sąd Rejonowy faktu, że uchwała nie została zaskarżona, zatem należy ją traktować jako istniejącą i wywołującą skutki prawne.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Przede wszystkim apelujący nie wziął pod uwagę znaczenia umowy spółki dla struktury i organizacji w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością. Na zasadzie art. 38 k.c. spółka działa w oparciu nie tylko o przepisy prawa, ale również w oparciu o własną umowę. Umowa może określać zarówno skład zarządu, jak i zasady, które obowiązują przy podejmowaniu uchwał.

Skoro umowa przewiduje, iż zarząd w spółce jest co najmniej dwuosobowy, to zarząd, który nie spełnia tego warunku należy uznać za tzw. „zarząd kadłubowy”. Zarządem kadłubowym jest zarząd składający się z mniejszej liczby członków niż określona w umowie.

Zarząd kadłubowy osoby prawnej jest zatem jej organem istniejącym, ale nie może on prowadzić spraw osoby prawnej lub jej reprezentować (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 lipca 2012 r. III CZP 40/12). Przyjmuje się, że członkowie "kadłubowego" zarządu mogą reprezentować spółkę, o ile możliwe jest spełnienie wymogu obowiązującego w danej spółce sposobu reprezentacji (S. Sołtyśński, A. Szajkowski, A. Szumański, J. Szwaja, Kodeks spółek handlowych. Komentarz..., t. II, 2005, s. 456-457).

W przedmiotowej spółce przyjęto zasadę zarządu złożonego w liczbie osób większej niż jedna, a ponadto dla takiego zarządu przyjęto dwuosobową reprezentację. Zarzut naruszenia przepisu art. 205 ksh nie jest zatem uzasadniony, a P. M. nie jest uprawniony do samodzielnej reprezentacji spółki i nie może samodzielnie stanowić jednoosobowego składu zarządu.

Ponadto należy uznać, że nie doszło do skutecznego odwołania H. M. z zarządu, gdyż uchwała w tym przedmiocie nie spełniała umownych warunków dla jej podjęcia. Umowa spółki określa graniczne warunki do uznania, doszło do podjęcia uchwały. W niniejszym przypadku wymagana była obecność 2/3 kapitału. To postanowienie umowy spółki zgodne jest z wymogami art. 241 ksh, który upoważnia wspólników aby w drodze umowy spółki określili zasady podejmowania uchwał i w ten sposób mogli odstąpić od zasad kodeksowych, które uniezależniają podejmowanie uchwał od stanu obecności na zgromadzeniu wspólników.

Uchwała, która została podjęta z naruszeniem zasad umownych jest, zdaniem Sądu Okręgowego, uchwałą nieistniejącą, co brane jest pod uwagę z urzędu przez Sąd Rejestrowy. Sąd Okręgowy podziela poglądy wyrażone w orzeczeniach Sądu Najwyższego odnośnie nieistnienia uchwał podjętych z naruszeniem zasad określających skuteczność uchwał: wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2003 r. I PK 336/02, wyroku Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2003 r. V CKN 419/01, w wyroku z dnia 23 lutego 2006 r. I CK 336/05, wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2006 r. V CSK 59/06, wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 2007 r. III CSK 238/07, wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2008 r. II CSK 278/08, wyroku Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2011 r. II CSK 32/11).

Nie jest zatem zasadny zarzut naruszenia przepisu art. 249 ksh.

Z tych względów na zasadzie art. 385 kpc sąd oddalił apelację, o kosztach postępowania apelacyjnego orzekając na zasadzie art. 98 kpc.

